

РЕГИОН

Кюстендил Дупница

Бр.2 (70), година II. Цена: 0.40 лв.

18-24 юли 2008 г.

Стадион "Бончук" се дава под
наем за пет години

Четете
на стр.3

Ремонтираха тунела
при Дупница

Четете
на стр.4

До 2 хил. лв. глоба за нерегламентирано
бране на боровинки

Четете на
стр.4

БСП-Дупница с младежка организация
до края на август

Четете на
стр.2

Кюстендилският кмет
затваря пунктове за желязо

"Внасям в Министерски съвет и в екокомисията в парламента предложение за промяна в закона за управление на отпадъците. Основното в него е закриването на пунктовете за вторични суровини на територията на цялата страна. Обсъдих въпроса и с колеги кметове, които

На стр.2

Смени в Митница

Кюстендил

Промените, обхванали митниците в страната няма да подминат и Кюстендил, твърдят посветени. След смените в Агенция Митници и по-

ят директор на агенцията Христо Кулишев заяви малко след встъпването си в длъжност, че основното му желание е да промени имиджа на митническия отрасъл.

на митницата в съответствие с евростандартите. По неофициална информация повод за смяната била и акцията на ДАНС през май.

Съобщиха, че първи

канал за контрабанда на цигари, хранителни стоки и текстил на ГКПП "Гюешево" при специализирана акция на ДАНС, Областната дирекция на

Ние, спасителите на щъркели

- Г-н Берту, кой е критерият ви за изкуство? И с изкуство може ли да се помогне на човека? И още нещо – авангардист ли сте? Вашият личен стил?
- Аз рисувам, за да постап-

върху водата, с която си рисувал слагаш капки от боята, които предварително си пригответил. Тази техника позволява лесно да смесиш всички цветове, след което получаваш много меко изображение.

Кой съм аз?

Казвам се Мишел Берту. Роден съм в Париж преди 61 г. Работих много усилено в компютърното програмиране, статистика, политически и маркетингови пручвания и като консултант в мениджмънта на обучение "Човешки ресурси". Започнах с акварели доста късно, когато се пенсионирах, след като срещнах един прекрасен художник – Аник Гера Фолен. Тя живее и твори в Понторсон, Франция, съвсем наблизо до Мон Сент Мишел.

Посетих няколко урока – рисуване навън, на морския бряг, в полята на Нормандия и Бретан. Техниката, на която тя ме учеше, е страст, изблик на чувства – нарича се "мокро върху мокро", работи се с вода, рисува се с вода. Цветовете се разреждат във вода и четката пуска на капки оцветената вода върху платното, което вече е намокрено – повече или по-малко мокро, в зависимост от желания резултат. А платното, водата, цветовете са една комбинация от параметри, която понякога води до неочеквани резултати. И всяко ново платно предлага нови изненади, нови емоции...

Мишел Берту иска да е съвършено различен, пълен неконформист, съвсем искрен. За него ценностите на изкуството очевидно са превърнали във форма на живот.

като уестърн на Серджо Леоне – широта и красота.

- Случайно и временно положение ли е да бъ-

че, но не е задължително. Ако не мога да направя нещо в момента, аз изобщо не го започвам. Например искам да нарису-

оприличите човешкия живот на мелодия? Как звучи мелодията на Ва-

- Най-голямото наказание е да ти се загубят картичките при пожар. Ако за-

Един парижанин в Дупница

Един парижанин в Дупница

вя върху хартия цветовете и формите, които виждам. Харесва ми, когато успея и това ме прави щастлив. Не знам дали съм авангардист, аз нямам много академично обучение, правя това, което мога и което харесвам. За техниката – обучавал съм се на техниката "мокро върху мокро" от един голям художник Аник Гера Фолен, която е една от малкото художници в света, използвачи тази техника. Техниката представлява рисуване върху хартията с чиста вода, след това

- **Какво ви даде Франция като художник и като творец? Какво донесохте като виждане оттам?**
- Франция ме създаде, аз съм роден в Париж, учили съм там, научих се да рисувам и живях, докато станах на 60 г. Това, което ми прави впечатление тук, съпоставяйки природата на България и Франция е, че тук аз намерих много широк пейзаж. Във Франция не съм виждал такава широта. Там хоризонтът винаги е близо. Тук широтата е

**дете извън Франция?
Винаги ли избирате ве-
рните врати, откъдето
да влезете?**

- Много случаиности ме доведоха в Дупница. Не знам дали винаги съм избирил верните врати, но сега съм сигурен, че съм я избрали. Искам да не съм временно тук, искам да живея тук.

- **Как се чувствате в Дупница, уютно ли Ви е тук?**

- Аз се чувствам млад. Докато виждам красотата наоколо, се чувствам млад. В Дупница се чувствам добре и ми е уютно.

- **Знаете ли цената си, оценката Ви за Вас самия като художник?**

- Аз не правя картини за пари, ако продам картина, това ще е удовлетворение, че хората я харесват.

- **Максималист ли сте?
Кое е най-ценното, кое-
то смятате, че имате?**

- Може би като всички, което дават нещо, искам да дам повече. Когато получавам е хубаво да е пове-

шам картина, но тя е само в главата ми. Чувствам, че не е дошъл моментът да го излея върху хартията. Тя може да е дълго време в главата ми и когато му дойде времето, когато е напълно узряла, аз я рисувам. Най-ценното, което имам е любовта и красотата около мене.

- **През какви очила, ос-
вен слънчевите, гледа-
те света?**

- Моите "очила" са пошироки от фотографската лента. Аз се старая да не обръщам внимание на суетата около мен.

- **Хрумвало ли Ви е да**

живот?

- Фактически аз имам два периода в живота си – първият беше като рок – бърз, динамичен хард рок или метал. Сега животът ми е концерт за флейта от Моцарт.

- **Кои са Вашите синони-
ми на светлина?**

- Цветове, акварелни цветове. Те могат да са много меки и много искрящи. Обичам да рисувам със сини и зелени цветове.

- **Кое е най-голямото на-
казание за един човек
на изкуството? А коя е
най-голямата награда?**

губя картините си – това вече ще бъде нещастие. Моята награда са картините, това е моето богатство.

- **Към кой тип художни-
ци принадлежите – към
бизнесмените или бохе-
мите?**

- Към бохемите. Бизнесът и рисуването са две различни неща. Не рисувам, за да продавам. За мен рисуването е начин на живот. Обичам играта на цветовете, опитвам се да направя това, което виждам и което искам да видя.

- **Привържени ли сте на
мнението, че тишината
носи диалог, а мълчани-
ето прегръща?**

- Обичам, когато мълчанието на природата ме прегръща, но не обичам самотата. Боли ме, когато съм самотен. Обичам да има хора до мен, но малко, не много, струпани на едно място.

**Божура
КАЦАРОВА**

